

[Fischer]

Det synes jeg ikke er en fremgangsmåde, man skal ind på i beslutningsforslag.

Sønderby (V):

Socialdemokratiet vil med dette forslag stramme miljølovens § 69 c op, og nu skal der altså sættes navne på de konkrete virksomheder. Jeg må sige ligesom den foregående ordfører, at så begynder man jo at pille nogle ud og fastsætte bestemte regler for dem og ikke for andre, og det er venstre betænkelig ved. De steder skal ministeren altså have mulighed for at gribe ind, og for de andre er det de decentrale myndigheder, hvilket alle siger er en god ordening osv. Her skal man altså pille nogle enkelte ud og sige: dér er det miljøministeren. Hr. Camre og socialdemokratiet vil bruge folketingets tid til at sætte navne på. Så kan vi til næste år få et nyt lovforslag, hvor man skal sætte nye navne på, og således fremdeles.

Miljøministeren har sagt, at call-in-systemet har virket udmærket. Det har virket i den nuværende regerings tid, og det har også virket i den foregående regerings tid. Det synes jeg vi kan være tilfredse med. Kommunerne kan jo også, som fru Anne Grete Holmsgård sagde ved det foregående forslag, trække på miljøstyrelsen og bede om vejledning osv. Derfor synes jeg, at det virker godt, som det fungerer i øjeblikket.

Jeg vil til sidst sige om alle de forslag, vi har drøftet her, at der har været nogle brodne kar, det skal jeg ikke benægte, og dem vil venstre ikke forsvare. Men jeg må også sige, at jeg tror, at man ude omkring i det decentrale system, som hr. Leif Hermann jo stadig væk forfægter, i kommunerne, i amterne, tilsynsmyndighederne osv., lytter til den diskussion, der har været herinde, tager ved lære af den, og de fejl, der er sket, sker sikkert ikke igen. Ud fra det kan man måske nok sige, at diskussionen ikke har været spildt. Så må vi håbe, at vi kan undgå nogle af de sager, som har været nævnt i dag, for dem kan vi heller ikke lide.

Leif Hermann (SF):

Nu kan man jo blive helt bekymret ved at komme til at nævne de virksomheder, der allerede er inde under miljøstyrelsens tilsyn. Jeg ved ikke, om Kommunekemi eller Ålborg og Kastrup lufthavne kan føle sig trådt

for nær, men det er i hvert fald virksomheder, som navngivet er inde under det.

Jeg vil da godt sige, inden jeg begynder at kommentere selve forslaget, at Cheminova og Superfos ikke længere blot er firmabetegnelser. De er indbegrebet af de problemer, vi har med hensyn til retshåndhævelse i miljøretten. Hvorvidt de pågældende firmaer synes, det er smigrende at blive betegnet sådan, ved jeg ikke, men sådan er der ganske mange der betragter det, og det kan virksomhederne jo nok i nogen grad takke sig selv for.

Jeg kan ikke fuldt ud tilslutte mig dette forslag, men ser dog på det, med noget større sympati, end vi så på formuleringen af det foregående forslag, vi behandlede. Her er der klart tale om nogle store virksomheder, hvis navne ikke blot er forbundet med den produktion, de udfører, men også uløseligt er forbundet med nogle af de største forurenings-sager, vi har været ude for i Danmark. Samtidig er de uløseligt forbundet med nogle tilsynsmæssige problemer for så vidt angår de kommuner og amtskommuner, hvor virksomhederne er beliggende.

Jeg mener, at det er helt afgørende, at dette forslag overvejes meget grundigt. Vi kan komme i situationer, hvor afgørende miljøhensyn taler for, som jeg sagde ved behandlingen af sidste forslag, at placere tilsynet hos de centrale miljømyndigheder, og netop de virksomheder, der er nævnt her, kunne udmærket give anledning til, at man sagde: ja, her bør vi sandelig udvide miljøministerens indkaldelsesbeføjelse til at omfatte andet end enkeltafgørelser, også enkelte virksomheder, sådan som der er mulighed for det.

Igen er det modstående hensyn naturligvis svækkelsen af de lokale miljøgrupper. For Cheminovas vedkommende har Cheminova-gruppen gjort et enestående stort og dygtigt stykke arbejde, og tilsvarende gælder for miljøgrupper omkring Superfos, Proms Kemiske Fabrik og Kemisk Værk Køge. Betænkeligheden er, at den brede folkelige bevægelse, som miljøbevægelsen er ved at udvikle sig til, derigennem også bliver svækket.

Jeg synes som sagt, det er væsentligt at få det overvejet i udvalget, også i lyset af det forslag, jeg nævnte ved behandlingen af sidste beslutningsforslag, nemlig spørgsmålet om at indføre en forbedret adgang til at lave call-in i miljøloven som et mere generelt fænomen.